

BALKAN TWILIGHT

Kreativni susret između stripa i književnosti

OTO ULTVANJI ISOR HOFBAUER RADOVAN NASTIC
JOHANNES MARCADE DIRAGANA MLAGENOVIC
MAJA VESELINGVIC SLOBODAN TISMA ALEKSANDAR ZOGRAF
NEMANJA MITROVIC STUDIOSTRIP BARBI MARKOVIC
DAMIR RILJOVIC ZELJKO MITROVIC MILIVOJ KOSTIC
DAMILO MILOŠEV - WOSTOK VASKO POPA NINA BUNJEVAC
KAROLJ DENKE MIROSLAV LAZENČIĆ VLADAN NIKOLIĆ...

BALKAN TWILIGHT

Svako može da ispriča priču. Svako ima priču. Svako potiče od nekud, svako na putu iz tog mesta sreće nekog. Iz želje da sebi odgovorimo na pitanje šta sve strip može da bude, oprobali smo jedan na balkanskoj sceni nov koncept, i poklonili sebi i Vama, dragi čitaoci, kolekciju ekskluzivnih stripova nastalih, osim par izuzetaka, tokom 2007 godine, upravo za ovo izdanje. U radovima koji slede prožimaju se svetovi domaćih i stranih pisaca, pesnika, muzičara, putnika, sanjara i zapisivača, sa grafičkim svetovima strip autora. Da li je naš zadatak uspešno obavljen, presudiće Vaš utisak nakon čitanja ove knjige. Nadamo se da ćete uživati, bar onoliko koliko smo mi uživali sanjajući ovaj san.

Priredilac

PIŠE:
OTO OLTVANJI

ČEHOVLJEV SINDROM

CRTA:
IGOR HOFBAUER

NEVIDLJIVOSTI NEORGANSKIH PREDMETA I MAŠINA. POTERLI SU DO NILBURGHAUSENOVIH DRUŽARA - PRAVE IH OD HRISTALA KOJI SADRŽE ELEKTRONE. NAVODNO IM GA JE UKRAO NA PRIVARU. NEZGODNA EKIPA, BAČE SVE DA GA DOBIJU NAZAD.

1953

priča: Miodrag Djorić crtež: Nina Bunjevac

*Jelka je kupila štaf za haljinu i ja sam kupila Dulelu
panoma štaf za pantalone*

Tonda je Jelka rekla:

Hajde da proverimo šta će da kaže ako...

I tako kod kuće ja kažem:

*Dule, kupila sam sebi haljinu na tufne,
to se sada nosi...*

...i potrošila naše bonove za hranu.

A on kaže:

O, baš fino! Idi obuci da vidim kako ti stoji...

Tonda ja odem i kažem Jelki, a ona...

...da je samo počeo da se buni ili nešto gunda.

Šta bi? Šta bi?

Pa ništa, debar je bio moj Dede.

LA STRADA

ALEKSANDAR ZOGRAF.

GODINE 1980, KAO TINEJDŽER, BUIO SAM NA RADIJU NOVI SAD. SNIMAK GRUPE LA STRADA, "ON"... SNIMAK NIKADA NIJE OBJAVLJEN NA NEKOM ZVANIČNOM IZDANJU, ALI JE CILAV KRUG MOJH PRIJATELJA SNIMIO TO NA KASETU. POČETNO IZUČAVAO SVAKI STIH PESME KOJA SE ČINILA TAKO DRUKCIJOM OD SVEGA ŠTO SMO ČULI PRE I NAKON TOGA... GRUPE LA STRADA SE VBRZO RASPALA, ALI JE POSTALA NEKA VISTA KULTNOG SRPSKOG BENDA ZAKVALJUJUĆI PONOVNOM OKUPLJANJU I SNIMACIMA IZ DRUGE POLOVINE OSAMDESETIH.

SLOBODANA TISMU, KOJI JE NAPISAO I OTPEVAO PESMU "ON" SAM UPOZNAD VEC POČETKOM OSAMDESETIH, TOKOM POSETA NOVOM SADU - ON JE BIO ČLAN LEGENDARNE NOVOTAJASNE GRUPE LUNA, A DANAS JE POZNAT PO SVOM KNJIŽEVNOM RADU... MEĐUTIM, SVAKI PUT KADA ČUJEM "ON" OSLUŠKUJEM MISTERIOZNE RECI OVE PESME...

"ULICA JE JAKO IZDUŽENA
ON JE MOŽDA SAM U SVETU ŽENA"

"KORACA UNATRAS
HTEDE DA OTPUTUJE
U JEDAN GRAD KOJI JE
ČETREDESET KILOMETARA DALEKO"

"ON JE SAM NA SVETU MOŽDA
NJEVOVA DRAGA JE TAKO SAMO
DUSA JE NJENA PRAZNA TAMA
BAŠ JE HTEO DA OTPUTUJE
U JEDAN GRAD KOJI JE
SEDAMDESET KILOMETARA DALEKO"

"DAL' JE IŠO UNATRAŠKE
I NIŠTA NIJE ČUO
KAD JE NATRAPAO NA NJEGA
KO JE BIO ISTI ON
SASVIM NEPOZNATI STVOR"

"DAL' JE ON LAVABO?
DAL' JE ON TV?
DAL' JE ON SELO?
DAL' JE ON MOŽDA PRAVIČNOST, ZAKON?
DAL' JE ON MOŽDA ISPIT SAVESTI?
IL' JE ON MOŽDA ONO DRUGO
UVEK PRISUTNO U SVIM DODIRIMA?"

"KAŽU ON JE ZAROBLJEN
ZATO UVEK IDE UNAZAD
KAD MISLI DA NAPREĐUJE"

"MEĐUTIM JEDNOGA DANA
NEKO GA JE UBOJ IZ PUSKE
BAŠ KAD JE HTEO DA KRENE
SVOJOT DRAGOT U GRAD KOJI JE
DEVEDESET KILOMETARA DALEKO"

"TAKO, 27 GODINA NAKON ŠTO SAM PAVI PUT ČUO
JEDNU OD SVOJIM OMILJENIH PESAMA, USUDIO SAM SE DA
PITAM SLOBODANA TIŠMU O ČEMU TI STIHOVI ZAPRAVO
GOVORE?"

"MA, TO JE O NEKOM TIPU KOJI ODLAZI
NE ZNA NI SAM KUD, I PITA SE KO JE ON
U STVARI... A SVE SE TO ODVIJA U SVETU
ŽENA, KOJI VEROVATNO POSTOJI SAMO U
NJEGOVOJ GLAVI..."

...ZA DA BIDE
RAZNESENA ST-
ARATA TVRDINA
NA MOKTA, ŠTO
DOLGO GI TORMO-
ZEŠE NARODNITE
MASI... I KOJ
SEGA...

...KAKO STIHIJA GI RU-
ŠAT INSTALACIJE NA
REŽIMOT, SO SVOITE VO-
DAČI SKRIENI VO TOL-
PATA, PASTIRI NA GNEVOT
I TVORCI NA PLANOT
SPORED KOI, NIKOJ OD
PREDSTAVNICITE NA
REŽIMOT NESMEE...

DA POBEGNE, ILI DA
SE SOKRIJE...
I ŠITE DA BIDAT PO-
GUBENI...

THE LAME WOLF

WORDS:
VASKO POPA
PICTURES:
WOSTOK

TURN YOUR GLANCE
TOWARDS ME

THE LAME WOLF

I AM LAYING
BETWEEN YOUR STATUES

CRIPPLED AND
IGNITED

2

I AM SPREAD
BEFORE YOU

GIVE ME THE WINK
BY YOUR GRAWLING

SO I CAN

RAISE UP

3

LET ME TOUCH YOU
BY THE STICK

TO TOUCH THE STAR ON
YOUR FOREHEAD

LET ME KISS YOUR

WOUNDED DIVINE PAW
THE LAME WOLF

4

WRITE ME
WITH YOUR CLAW

ON MY FOREHEAD

HEAVENLY DRAWINGS
AND CUTS

SO I CAN GROW UP

5

INTO AN INTERPRETER OF YOUR SILENCE

6

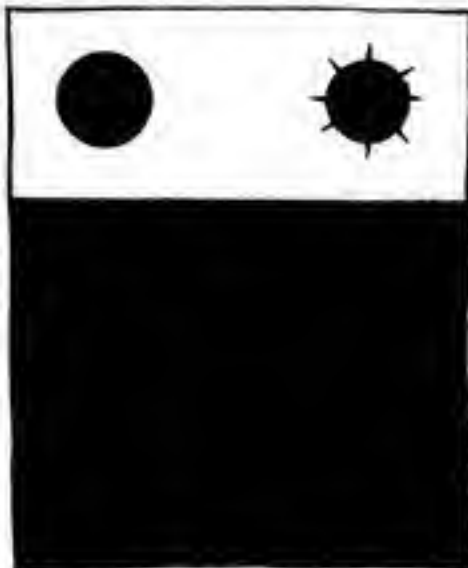
GET BACK TO YOUR
LOG

AND SLEEP THERE

SLEEP UNTIL YOUR
TRIBE

FROM THE OTHER
SIDE OF HEAVEN

7

WAKE YOU UP BY HOWLING

END. (8)

STOJEĆI PORED OGROMNOG CRNOG VELOSIPEDA, ČIJI GA
PREDNJI TOČAK NADVISUJE, DEČAK SVEČANO OBEĆAVA DA
ĆE NA NJEMU IZAĆI IZ GRADA.

ONA STOJE U PODNOŽJU SIVIH, OLJUŠTENIH FAŠADA I PLAČU.

DEČAK SE PENJE NA VELOSIPED I ODLAZI.

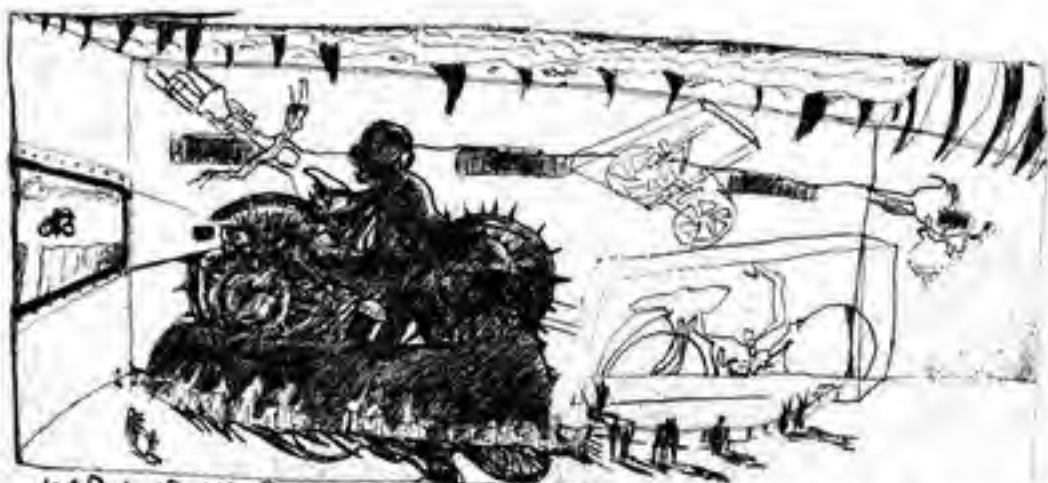

VOZI GODINAMA.

ALI GRAD RASTE BRŽE NEGO ŠTO ON VOZI.

KADA JE UMRO, U JEDNOM VELIKOM HANGARU JE
IZLOŽEN STARI, ČADAVI VELOSIPED NA KOJEM JE
IZAŠAO IZ DETINJSTVA.

TAJ PROSTRANI, SUMRAČNI HANGAR JE BIO JEDAN OD
STOTINA SLIČNIH KOJI SU KORIŠĆENI KAO GARAZE.

NEKADA DAVNO, SVI SU ONI BILI MAGACINI RAZNIH
FABRIKA.

SAM HANGAR U KOJEM JE BIO ZAUVĚK PARKIRAN
DEČAKOV VELOSIPED. PRIPADA O JE FABRICI PAUČINE.

KAD SVILENE BOBE VIŠE NISU MOGLE DA OPSTANU OD
UČADI GRADA, POČELO SE SA GAJENJEM PAUKOVA.

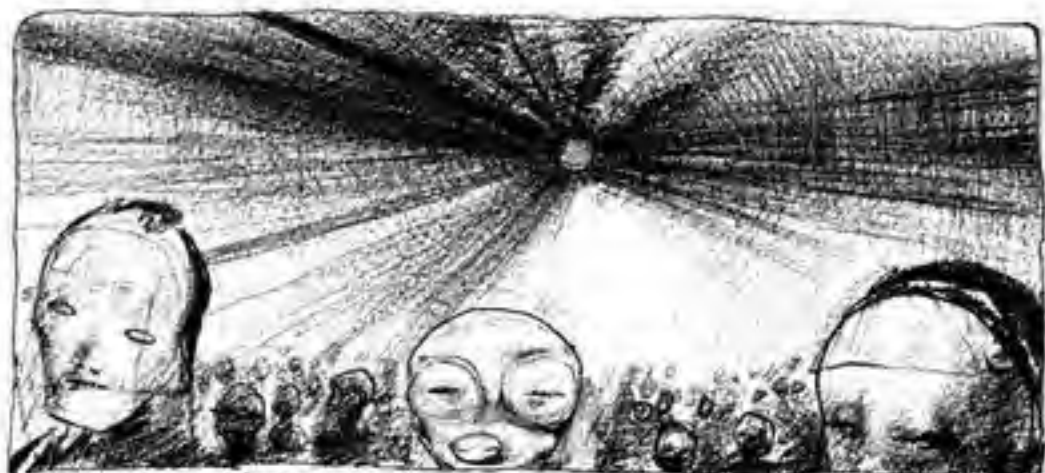

JEDINO ŠTO JE OSTALO KAO NEKAKVA DOKUMENTACIJA O TOM DOBU, BILI SU STARI PORNOGRAFSKI FILMOVI, U KOJIMA SU UPOTREBLJAVANE MREŽASTE ČARAPE OD PAUČINE.

POSEBNO UZBUĐENJE IZAZIVAO JE TRENUTAK KAD RUKA PREDE PREKO ČARAPE, PRETVORIVŠI JE U PRAH.

ONIMA KOJI SU TO GLEDALI MNOGO GODINA KASNIJE
BILO JE SASVIM RAZUMLJIVO DA SE ČARAPE LAKO CEPAJU,
JER SU FILMOVI BILI STARI.

KRAJ I DELA

... KUĆA SENJOR ALFREDA POTPUNO JE ZARASLA U KOROV, LIČINA UKLETE SPOMENIKE DOMORODACA SRASLE SA PRAŠUMOM.

NEMOGU DA NAĐEM VRATA, ULAZIM KROZ NAPRSLI PODRUMSKI PROZOR I SAMO ŠTO SE NE SKLJOKAM OD ISPAREH;A! CEO PODRUM JE PUN TRULOG AVOKADA!

ČEKAM DA SE OČI NAVIKNU NA TAMU, PA ONDA STEPENICAMA DO PREDSOBLJA, PA DO SALONA ZA GOSTE

TAMO SEDI ALFREDO, GOST U SVOJOJ KUĆI.

GDE STE BILI SVE ONE GODINE?

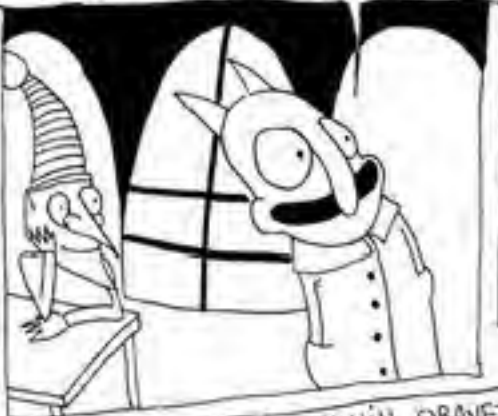
BIO SAM U BERBERNICI, KOD BAKALINA...

...ALI NE I U CRKVI.

BI SAM NA KLUPI U PARKU NA
VERANDI U SENCI AVOKADA.

ETO NA PRIMER, OD SILNIH OBAVEZA
NISAM IMAO VREMENA DA VODIM
RAČUNA O IMANJU I ZATO SAM
GA OVAKO ZAPUSTIO.

BIO SAM POD SUKNJAMA MNOGIH
ŽENA I DEVOJAKA, A SVE SU
MI GOVORILE - DOBRO VEŽE SENJOR
ALFREDO! A OBRAZE BI IM OBRELO
NAJDIVNIJE RUMENILO.

VI STE IZGLEDA
VODILI ZANIMLJIV ŽIVOT.

PIH! SKORO KAO
I SVAKI ČOVEK.

JEL, A KAKO ĆETE DA OBJASNITE
BODLI KAVU ŽICU OKO KULE?
LJUDI GUBE STRPLJENJE, PRIČAJU
DA STE UMRLI.

VERA NE UMIRE KAO
PROSLOGODIŠNJI PLODOVI
AVOKADA. IZGLEDA DA JE
OVA GODINA BILA PLODNA, TAKVA
SE SKORO NEĆE PONOVITI. 2

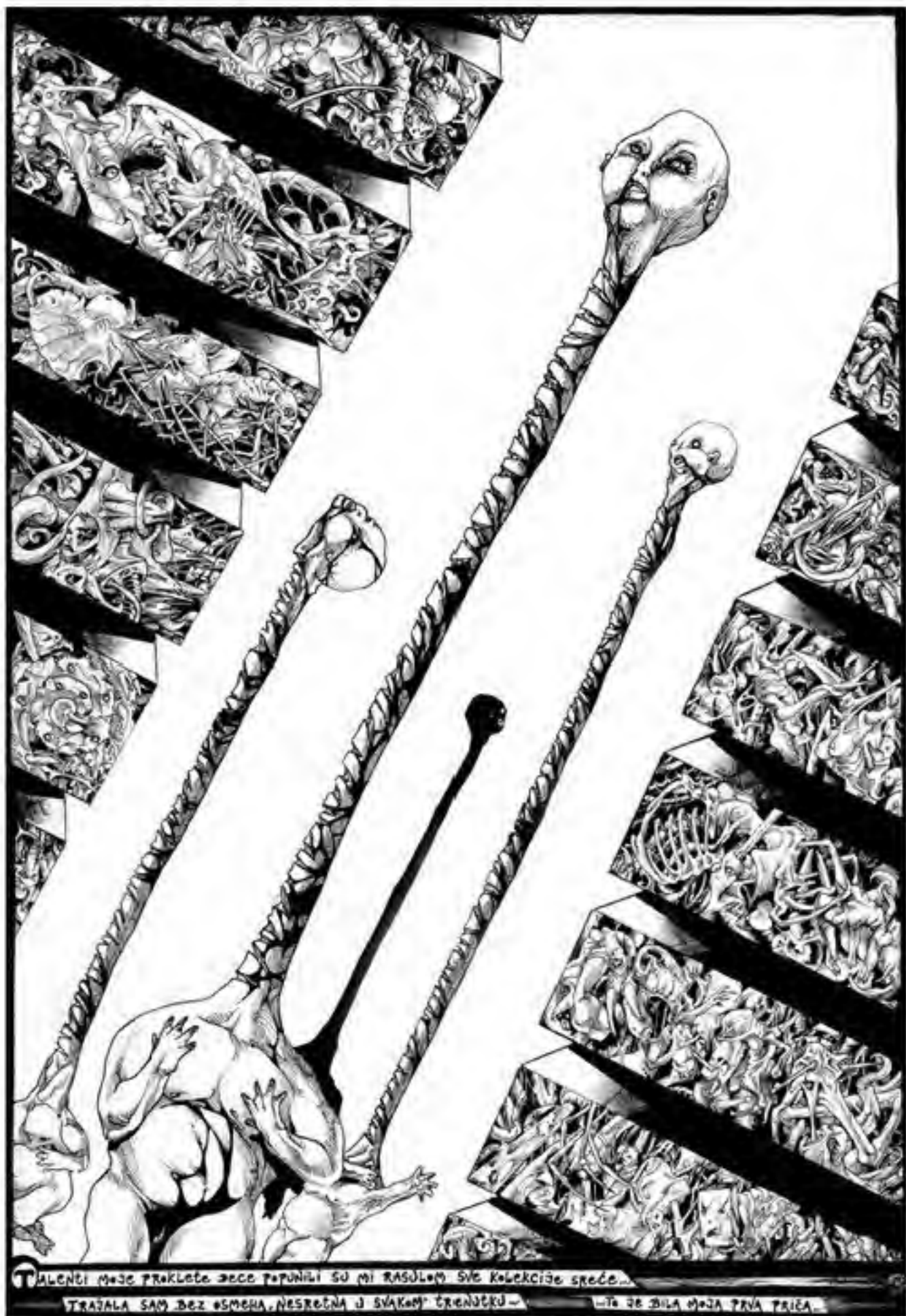
Regenerisani Oktopod

Oseka. Pristižu glodari. Prijem. Velika senka prekriva planetu. Groteske. Regenerisani oktopod jače steže. Pale se baktije. Karneval mišićavih mač'o baba-bludnica. Jebaćina do pucanja kurtona, klizanje na kornjačinom oklopu. Nadiranje gamadi u blagom porastu. Regenerisani oktopod jače steže. Plima. Glodari plutaju. Voda se povlači. Kornjačin oklop puca. Preduzete konkretne mere. prelazimo na režim analnog grejanja. Zbog zapuštene kanalizacije koriste se alternativni putni pravci. Regenerisani oktopod jače steže.

Balkan Twilight

--txt: Karolj Denke // ert: dr Gnoj--

TALENTI MOJE PROKLETE JECE POPUNILI SU MI RASULOM SVE KOLEKCIJE SREĆE...

TRAŽALA SAM BEZ OSMEHA, NESREĆNA U SVAKOM TRENUKU...

...TA JE BILA MOJA PRAVA PRIČA...

5 Retnom su me učinili oni koji sam se najviše plašila...

...USAVRŠENE ŠTETOČINE I NJIHOVI BOGOVI...

...NAKOT IZ
TAMNIH UGLOVA

I PLOMONA BOLESNIKA
PROČERANA IZ FABRIKA
I IGRALIŠTA...

5 NEVAŽNE FIGURE SU ME ZBRINULE...

POSVEĆENE SU MI ZADAVE, ŽIVOTNI SOKOVI I OSMESI...

TO JE BILA MOJA DRUGA PRIČA.

ŠIGURNOST, TOŽOLJNA, ISPUKNIJE ŽELJE I NAPUJENA SREĆOM
POSTALA SAM PLOD • KAME SU I MRZITELJI SVETLO MAŠTALI...

NESTALI SU SVI CRVI KOJI SU MI NEKADA PROŽDIRALI ZABAVLJSTVA...

NA SVAJNOJ
ZABAVI JE
ZNAJA SAM
IZJECATI
KOLIKO
LICE

BRZO SAM
SE ZAVUČIO
I SLEPILI

NAMUŽILI
SAM MNOGE
NAPRAVIO
RECE

ONA MOJIMA
DOŽALA SU
U MOJE SE
RE PRICE

VOLELI SU ME I LUVCI
PA SU TAVLAČALI ODRUGU
POVRNUTU RECU

VRAĆILA SAM SE
SEKAOZ PRICI

OJALE, NOVE NESREĆE
CRASALE SU KRAČKA
A SREĆA JE POSTALA DUGAČKA

TAKUJACU TAVLAČU

scenario: Barbara Marković
ostalo: DRO

Možda u prošlosti Beograda.
Možda čak i u budućnosti Beograda.

Blame! Original Plagijat Krivica

URASTANJE

BEANKOV MOST

E...BOJANE

WOWOWOW

NEKI TVOJ OBTAK?

SHMRK...
SHMRK...

SMEAD MALIKU

SAKRI SE U SAHT I

VAZI

ZDRAVO
ODAKLE SI?

RE
ODAVNO NISAM VIDEO ALTERNATNU

VOJNO MI SE DA VIDIM JOS NEKOGA

ŠTAE?

SIGURNO JE I ON
HTEO MOJE PATKE
ZAR NE, BOJANE?

ISHIRK

MY STAY IN BOSNIA

(OCTOBER 2007)

Written by Alexia Stainer

Illustrated by J. Klemencic
(with apologies to Lewis Carroll and Sir John Tenniel)

So I'm in Bosnia, staying in this tiny Muslim village in the Republika Srpska..the population is about 40 people and they all seem to be old or children, though I'm not sure how that is demographically feasible. # There are a lot more houses than people, and the really nice looking ones are all empty. They belong to people that live abroad. # Like I was saying, I'm in this village, staying with detention/concentration camp survivors, about five minutes away by car from Omarska mine, the site of one of these camps. # I've been collecting the stories that people tell (just how much of it is true I'm not sure), and sometimes I caught myself thinking that you can't live in here as non-muslim or non-serbian unless you have a very twisted sense of humour, or at the very least a sense of irony.

Driving to the nearest town, my muslim friend and i saw a guy hitch hiking, # Before the war he used to work in a shop in Omarska where my friend bought food on the way to school, and he would always joke with the kids. And after that, he worked in the detention camp as a guard... # And now, here he is hitchhiking on the road to Prijedor, trying to get a lift from his former victims! # The tale that is my personal favourite is about a small child in the local junior school, which is named after Vuk Karadzic, reformer of the Serbian language. # This kid, when asked by a teacher, "Do you know who Vuk Karadzic is?" is said to have answered, "Yes, he is a war criminal".

Every where I look there is some sort of silent scream of what was done here, from the fallen minaret which is left by the villagers as a reminder, to the emptiness of the gigantic new houses built by ex-patriate villagers. # There is always washing drying in one of the shells of what used to be someone's home, and further up the road a staircase that rises out of rubble and leads precisely nowhere.. # I have visited the sites of Muslim mass graves, and a forensic laboratory for the identification of the bodies from these graves, that is basically a warehouse of skeletons patiently being puzzled together by some amazing people.. #

Serb is starting to feel like a dirty word, I can feel prejudice taking hold in the pit of my stomach, the equation orthodox = Serb = evil is starting to seem more and more logical, Mosques more aesthetically pleasing, and orthodox churches ugly and sinister. # There has to be a cure to this feeling, I'm the ultimate non-aligned, I'm one of those annoying people that never know what to say when people ask where I am from, and now I'm starting to hate on some one else's behalf? # Yes, maybe the man who takes part in the violent interrogation of his former pupil is bad, but surely not all those that by an accident of birth are included in the same collective noun? # But it gets worse. I'm starting to take the Serbian flags and the double-headed eagle symbol as personal insults, I wince when I hear people say they speak Serbian, I don't like names that end in 'an': Dušan, Srđan, Goran, Boban, Radovan, Slobodan, Zoran and all the others, they reek of Serb. # The word 'Omarska' is starting to scrape the roof of my mouth, so I avoid it; the Cyrillic alphabet makes me feel insecure; so I avoid it; and large 'Serbian' towns make me paranoid, so I avoid them.

"Don't trust a Serb... you can work with them, but you can't be friends with them".

What, all of them?

Then what can it possibly be like in Serbia?

There's only one thing to do...weekend in Belgrade any one?

BELGRADE: Well, I think I'm cured of ethnic hatred for at least a few more weeks. # I can now confirm that Serbs don't have claws, red eyes, pointy teeth or even horns. # Not only do they look human, but also some even seem quite nice... with the exception of the drunken guy with very bad chatting up technique in the bar on Saturday night, but then that's all the more human...

"Oh my god, I think I like it here... I might have to come back to check!"

THE END.

DEVOJKA SLABOG IMUNITETA

scenarij: Željko Obrenović
crtež: Milivoj Kostić

Kao jebeni
vampir!

Izgledam kao jebeni
vampir! Bez krvi.
Prazan.

Ljuštura
Onoga što
Sam nekad
Bio.

Kao jebeni
Vampir koji
se pošteno
nije napio
krvi poslednjih
sto godina!

Jebeći odraz
je nestao...
Još malo ovako
i počeo bih da
bledim!

Zvali su me Dabog, Dažbog...
Posle toliko vremena postane
nebitno.
Svaki narod ima svoja imena,
svaka decenija svoja
omiljena...

Svaki vek sobom nosi
statine zaboravljenih
imena.
Danas bi moje ljudima
delovalo čudno, izmišljeno.
Kao iz nekog petparačkog
romana.

A nije tako bilo.
Nije tako bilo sa ljudima
koji su...

...Sa ljudima
koji su mi
to ime dali.
Koji su me
poštovali!

Danas moje ime
ništa ne znači.
Ranije, nije bilo bitno
kako su me zvali.
Nije bilo bitno...

Sve dok su se
meni obraćali...
Dok su verovali!

Ali ova kiša...
Propustila već
tri autobusa.

Ma, šta ti je...
Ne bih ni stao da ne ideš
u mom smeru.
Ha, ha, šalim se...
Po ovakvoj kiši, stao bih
i neprijatelju, a neću
tako finaj devojci.
Nemam srce od kamena.

Prva nadju drugog boga...
Nekog bezveznog,
Jednog. Dobrog.
Pravednog.
Nestvarnog.

Onog ko će im ispuniti sve želje. Ulepšati stvarnost. Ili uopšte ne veruju. Ljudi su izgubili svaki kontakt sa sobom...

Više veruju u svoj kompjuter nego u bilo šta drugo.
Patrošačko društvo, kuraci

Kako samo mogu da veruju da je poredak sveta tako jednostavan. Da je sve što se dešava tek onako. Da ne postoje veze među stvarima. I onda zaborave te... Čak i legende o tebi pripišu nekom novom svedcu!

A čime se baviš?

Kancelarijski poslovi, klijenti, dosada živa...

Jebote! Sad sam napolju videla vukal!

Ne znam. Već sam godinama u toj firmi, nisam ni razmišljala o tome. Tek sad kad me pitaš...

Neka džukela, sto posto, taj vuk.

Vuka?
Ma daj, kad si ti inače videla vuka?...
Pa što ne nađeš bolji posao?

Delovalo je tako stvarno! Kao u onom filmu sa drakulom... Kada vukovi trče oko kože...

Uh, našla si pogrešnu osobu... Mislim to sa filmovima, ja sam staromodan tip... TV, filmovi, nije to za mene.

Ja volim filmove. Pomognu mi da se isključim iz stvarnosti. Za trenutak mogu da budem neko drugi. Da zaboravim ko sam.

To kad te zaborave, nije tako strašno...
Strašno je kad ti sam zaboraviš sebe!
Jednostavno, probudiš se... I ne znaš ko si.
Staneš pred ogledalo i ne prepoznaješ
svoj odraz.

Kao da si u snu
napustio svoje telo.
Vratio se u pogrešno...
Kad bi to bilo tako
jednostavno...

Zaboraviš sam sebe!
Ili nešto promeniš,
ako želiš da opstaneš.
Da živiš.

Ovo je svet za najjače.
Nema mesta za one koji
žive od tuđe milosti,
Dobre volje, Namere.
Moraš da uzmeš stvar
u svoje ruke!

Verovatno se gubim...
izvini, molim te...
često se probudim...
osećam se kao da sam u
tudjem telu...
U tudjem stanu...

Jasna stvar...
Znam šta pričaš.

E, nisi mi rekao:
čime se ti baviš?

Hm... Ja sam ti...
Kao neka vrsta propovednika...
U jednoj maloj zajednici.

Jaj, da nije neka sekta?

Nije sekta...
Ljudima je danas sve sekta:
i reklame za jogu i masažu i
meditaciju... Nije sekta, više kao
zaboravljena religija.

Vau,
strava...

Izvini, nisam
mislila ništa
loše, obožavam
mistiku... To je
baš kao iz
neke knjige.

Ali pojedinac,
čak i
osvešćen,
ne menja
ništa.

Čak ni za sebe.
Ako je
sam.

I jedini način
da nešto
promeni je da
okupi druge,
zaboravljene...

Zalutale...
izgubljene...
slabe...

Mora da
obnovi
PANTEONI

Svarog
bog vatre i neba

Morana
boginja smrti i zime

Perun
bog грома i munje

Ako te zanima,
mogu da te odvedem
do hrama...usput nam je.

U, do jaja, ako ti
nije... Baš bih volela
da vidim.

Ma daj, šta ti je...
Zadovoljstvo mi je.

Ti si baš neki jak lik,
Čak i da si sektaš,
bio bi neki fini.

Ma gde, skoro nisam
upoznala nekog tako
...svežeg. Tačno se
vidi da radiš ono što
voliš. Da si ispunjen.

Misliš - u saglasju
sa sobom?

Čak me ni godine
nisu satrele?

Da, to! Nisam verovala da ću ovako
dobro proći sa stopiranjem. Stalno
mi je u glavi bio neki manijak.
Kao u onom filmu... Autostoper. Ili...

E, samo:
kako si rekla da se zoveš?

Naravno,
Vesna
boginja proleća

Hvala Katarini S. na
razumevanju,
Petju T. na ležaljki
pričama,
Vladi P. na špijleru i
Nili G. Na podršci.

THE END

MI MRTAV ČOVEK

Balkan Twilight

--txt: Karolj Denke // crt: dr Groj--

Nekakvo se čudo desilo//ja sam ustao iz groba//možda malo neprijatno mirišem//ipak krv nije voda...//osećam trulež u sebi,moglo je biti i bolje//mlitave noge sad vučem po zemlji//idem stazama slobode// ja budan sam, kao da sam živ// i lepljiv sam, kao margarin...//čujem poruku iz grota pakla: UBIJ!, UBIJ! //čujem poruku iz grota pakla: UBIJ UBIJ sve!//ja volim sve ljude na ovome svetu/ali ne mogu da se oduprem to je jače od mene//glasovi u glavi sve su jači/krvavi pir se sprema/za mnom ostaće pustoš i čudovišna horda sagrađiće novo doba...

LARIISA

PRIČA:
RADOVAN NASTIĆ
CRTEŽ:
JOHANNA MARCADI

HEJ, IZVINI, NISAM TI DUGO PISAO, U VELIKIM SAM GOVNIJIMA... TREBAM TI TIPI PISEM IZ NEKE MEMLJIVE PROSTORIJE OKRUŽNOG TUŽILAŠTVA SAN FRANCISKA. VEROVATNO ĆU UZATVORU DA ZAVRŠIM,

GOVORIO SAM TI DA ĆU OTKAŽITI JEDNOS DANA... LEKOVI SU SVE SLABIJE DELOVALI, VIŠE NISAM MOGAO DA IZDRŽIM... A SVE JE POČELO PRE TRI MESECA, KADA SAM POČEO DA JEDEM BABE ZA NOVAC.

U POSAO ME JE UVEO OLEG, RUS KOJI JE U OVOM PAKLU VEĆ 10 GODINA - UPOZNALI SMO SE U Kladionici, SAMO SMO ONI JA GLEDALI FUDBAL - PRAVO SLAVNA DRAČA, BRZO SMO NAŠLI ZAJEDNIČKA INTERESOVANJA...

PREDLOŽIO MI JE DA ZADOBRE PARE, 500 DOLARA PO VEŽERI, JEDEM STARIJE GOSPODE. BABOJEBAČ. ALI PRIJATELJU, NISU TO BABE - BABE!

OVE SE OPERIŠU NA SVAKA DVA MESECA, IMAJU BOLJE SISE I DUPETA OD NAŠIH 25 - GODIŠNJA KINJIA, A SVE IM SE TO MOŽE, JER NIHOMI IMPOTENTNI MUŽEVI SERU NOVAC.

USEMIO ME JE SA ROZI, 68 - GODIŠNJOJ NIM FOMANKOM IZ JUŽNE KAROLINE. A ONA ME JE USEMILA SA SVOJIM DOKONIM, MATORIM PRIJATELJICAMA. SVE ŽELJNE MLADE KITE.

PRVO SAM MISLIO DA NEĆU MOĆI, DA NEĆE DA MI SE DIGNE, I OSTALE PARANOJE I PREDRASUDE... ONDA SAM SE ISKLJUČIO, POLJUBIO SA ROZI - OSEĆAJ JE BIO KAO DA GURA JEZIK U DINŠTANE PEČURKE...

SAMO SAM TADA OTIŠAO DO WC-A I POVRATAO... ONDA SAM POMISLIO NA BRDO PARA - I ISKISAO SVAKU EMOCIJU... OD LOVE SE ŽIVI, LJUBAV SU IZMISLILI FILOZOFI.

BIO SAM NA AMFETAMINIMA STALNO, DOK ROZI NIJE KRENULA DA NABAVLJA KO-KAIN... OD TADA MI ĐOKA NIJE PADAJO GLAVIC SAM STALNO FUDERISAO KO KOM... UTRNE I NE PADA...

I TAKO 2-3 NEDELJE... ONDA SAM SE PRESELIO KOD OLEGA, IŠAO JE U RUSIJU DA POSETI ŽENU I DEČE I DA IM ODNESE BRDO LOVE... MNOGO JU JE VOLEO. ISTETOVIRAO JE NJEN LIK NA RAMENU...

OLEG JE U DVORIŠTU DŽAŽO I PITBUL TERIJERA. DESET ŽENKI. MOJ ZADATAK JE BIO DA IH HRANIM, I ŽUVAM DA IH NE OTRUJE LUDI DEBELOGUZI KOMSIJA.

OSTAVIO MI JE PIŠTOLJ, OVDE IMAS PRAVO DA UBIJES ČOVEKA AKO TI UPADNE NA POSEB. OLEGOVA KUĆA JE IDENTIČNA ONIM KOJE GLEDAŠ NA TV-U, DVORIŠTE, SREĆNE AUTISTIČNE PORODICE...

„OGROMNI TELEVIZORI, 1000 PROGRAMA. FRIZI-
DER IMA 5 METRA... UJUTRU TI KLINAC BACI
NOVINE NA PRAČ, A MLEKADŽIJA DONESE
PUNE BOCE MLEKA, A ODNESE PRAZNE. IMAS
OSEĆAJ KAO DA SI U ZONI SUMRAKA.“

PO CEO DAN SAM PROVODIO SA KEROVIMA.
SVIMA JE DAO ISTO IME - LARIŠA. ŽIVEO
SAM SA DESET LARIŠA. TI ZNAŠ KOLIKO
VOLIM PSE, TAKO DA MI JE BILLO SUPER.

NOĆU SU DOLAZILE BABE, TAKO DA FIRMA NIJE
TAPELA... BABE SU IMALE RAZNE ŽELJE: BIO
SAM VODIO I STA LATER, KAUBOU, DEDA MARZ,
KUĆNA POMOCNICA... TOLIKO SU CIKALE
I SMRKALE, DA SAM SE PLASIO DA MI NE

ODAPNU. NATUDEM TEPIHU... POSLE SEDAM
DANA, POJAVILI MI SE PANDURI NA VRATIMA.
KOMBIJA DŽON JE PRIJAVIO DA JE JEDAN OD
MOJIH PASA, NAROKU NEGOVOG BUBULJ, I DAVOG
SINA DOK JE IGRAO BEUZBOL.

A ŠTA SE DOGODILO? IZVEO SAM JEDNU LARIŠU
DO PADOVNICE, A MALI DEBIL JE PRVO
GABAO LOPTICOM, A ONDA I MAHNUO PALICOM
KOJU JE LARIŠA UZELA U ZUBE... DEBIL JE
OTRČAO DA SE POŽALI DEBELOM ČALETU.

ONDA SU PANDURI POŽELI DA SMARAJU OKO
MOG BORAVKA U TUDEM STANU, PA SU MI
NATOVARILI NEKU VETERINARSKU INSPEK-
CIJU, JER JE DESET PITBULOVA POTENCIJAL-
NA OPASNOST PO OKOLINU...

A POLA TI NIŠAM RAZUMEO, JEA MI SE MUTILO U GLAVI OD DROGE, I IMAO SAM KONSTANTNU EREKCIJU, TA KO DA SAM VEZAO DUKS OKO STRUKA. NEKAKO SAM IH IZDRŽAO I VRAĆIO SE U KREKET, RAZMIŠLJAJUĆI KAKO DEGENU DA JEDEM MAKUL.

SUTRADAN, JEDNA LARIŠA JE OGINUŁA. VETERINAR JE REKAO DA JE OTROVANA. OTIŠAO SAM DO OBLIŽNJE ŠUME I SAHRANIO JE.

U POVRATKU, POKUCAO SAM DŽONU NA VRATA I POZVAO GA NA PIVO, DA POPRAVIMO NAŠE ODNOSE. PA KOMŠI JE SMO, ŠTETA JE DA BUDEMO NEPRIJATELJI...

MALO JE USTUKNUO KADA JE VIDEO LARIŠE KAKO SE SETAJU PO DVORIŠTU. UVALILI SMO SE U FOTELJE I OTVORILI KONZERVE...

POČEO JE DA SERE. KAKO SE ODGAJAJU DECA, KAKO SU MI SINOVCI PRAVI IZDANCI ZDRAVE AMERIČKE GENERACIJE...

...KAKO ĆE JEDAN BITI MARINAC, A DRUGI BEJZBOL IGRAČ, KAKO JE UPOZNAO ŽENU. ONDA JE POČEO DA MI SERE O PSIMA.

KAKO SU ZA LANCAC, PA KAKO SE SA OLEGOM STALNO SVADA, PA KAKO JE GLEDAO DOK PSINA UMIRE OTROVANOG MESA, KAKO SE SALIO SA ZENOM...

PA NEKE TEORIJU O NIZIM RASAMA, PA DA MORA DASE ZNA GAZDA - KAO STO JE ON U SVOJOU KUCI - ZARAD DOBRA KUCE. SIGURNO GA JE NEKA SEKSUALNA FRUSTACIJA TERALA DA MRZI.

OTAC TUKAO MAJKU, MAJKA VARALA OCA, OTAC KARAO GUMENE LUTKE, MAMA MALOG DZONA UHVATILA KAKO DRKA, PA MU ZA BRANILA IZLASKE SUBOTOM UVECE, MALI DZON ZA TEKAO MAMU SA VIBRATOROM

I TATU U ZARAPAMA I HALTERIMA... AKA DEVOJKA MU NJE DALA ZA SISU DA JE PIPNE, A POPUSILA NJEGOVOM NAVBOJOM OTAKU KOJI GA JE GLEDA O U OCI I SMESKAO SE, DOK MU JE OVA DUDLALA...

PRVI SEKS: MALI KURAC, BRZA EJAKULACIJA. KASNIJE POCEO DA MU SE DIZE NA MALJAVOG KOLEGU SA POSLA, I DRUGO MISLECI NA NJEGA...

ONDA SE OZENIO I ZASNOVAO DIVNU PORODICU, I CEKAO DA DECA ODRASTU, A ZENA I ON DA OBU U PENZIJU I VALJAJU SVOJE PRDARE PO DVORIštu...

„SVE DOK NE CRKNU OD SRČANIH UDARA.
A ONDA DA IH SAHRANE U SKUPIM KOVČE-
ZIMA, SA KITNJASTOM NAD GROBNOM
PLOČOM. ZAR NIJE TO ŽIVOT?“

DEBELI MI JE USVINJIO SOBU. DA SE MA-
NJE BRANIO, BILO BI MANJE KRVI. TOLIKO
SU BRZE BILE, A JA TOLIKO EUFORIČAN,
DA JE TRAJALO NEKOLIKO SEKUNDI.

BIO JE DIVAN LETNJI DAN. OLEG SE VRA-
TIO I SVE JE OK. LARISE SU DOBRO I
ZDRAVO. MENE PSIHIJATAR ISPITUJE
VEĆ 3 DANA.

OLEG JE LARISE NAUČIO DA SKAČU NA KO-
MANDU "VODKA". OTVORIO SAM VRATA OD
KUĆE I POZVAO LARISE. DEBELOM JE PO-
ČELA DA CURI PLJUVAČKA NIZ OBRAM-
BU. "VODKA!"

DEBELI JE BIO DELOM U FOTELJI, DELOM NA
PODU, DELOM U KUHINJI. LARISE SAM OKU-
PRO U DVORIŠTU. ONDA SAM SE UMIO
LEDENOM VODOM I POZVAO POLICIJU.

MISLE DA SAM LUD. I DOK OVO PIŠEM,
NADZIRU ME, MOŽDA NEKOG NA PAD-
NEM OLOVKOM...
PIŠEM TI. ČAO.

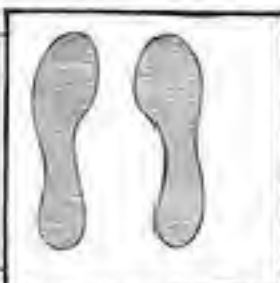
CHILDHOOD MEMORIES VOL. 1

Script: VOLODYA Drawings: FRASAC

When I was a kid

Please buy me the

I annoyed my parents

buy me the football boots, buy me the football boots!!!

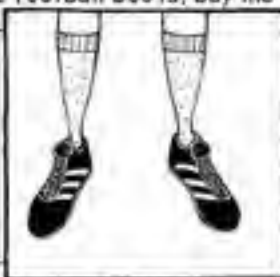

with one wish:

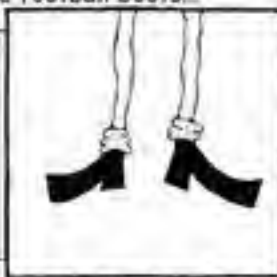
All children

And

in the street

finally

had such shoes.

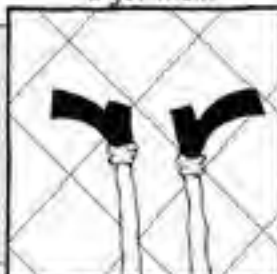
I got them!

Here you are @#\$%!!
with my brand new

I was endlessly
pair of

happy and satisfied
football shoes.

I have never worn them.
beside these shoes,

I enjoyed hours & hours
breathing their

just lying on the floor
new and fresh smell

inšierne stánie

Scenárista: Jozefína Črták: Jozefína Vlas

WHUUYYYY

DRUMM

WHOOSH

HHOSSH

KRAANG!

KRAANG!

KRAANG!!!

MMHHMM

KRAJ

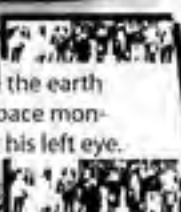
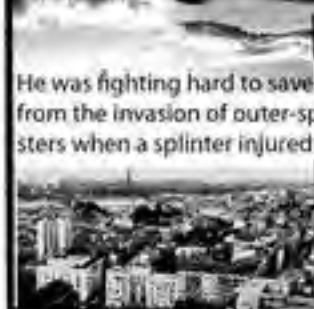
Orbo was playing in the middle of the street with Ziki, his favourite robot.

when the bomb exploded.

He was fighting hard to save the earth from the invasion of outer-space monsters when a splinter injured his left eye.

And he was lucky, because Ziki was hit straight in the heart.

People around there brought him at a run to the hospital where the doctor stated:

"This baby has lost his eye"

while extracting the splinter.

Once the operation concluded, lacking a black pirate-like band to cover the missing eye, the doctor applied a stamp.

When reopening his eye after the anaesthesia, Orbo saw a completely different world. He smiled.

Orbo could see with only one eye, but in endless travels to distant countries, he saw at least twice as much.

text: Franco Sacchetti
artwork: volodjaizkutije

2007.

POVEST O JUGOSLAVU

NAPISALA:

Dragana Mladenović

NACRTALA:

Maja Veselinović

OCTOBER, 2007

1976.

NEKADA SU I BOGDANOVE ŽENE
KĆERI I MAJKE JUGOSLAVA RINTALE MUŠKI
KAO DA SE BEZ TOGA NIJE MOGLA ODMARATI A
NEDELJOM
SE GLEDALA TELEVIZIJA

KAO DA SU SINE POURETNI DEO SOBE
A UMORNA TELA NAŠA NAMI-
RISANA I JEDRA
DA SE ZABORAVIŠ
U BOJI

2

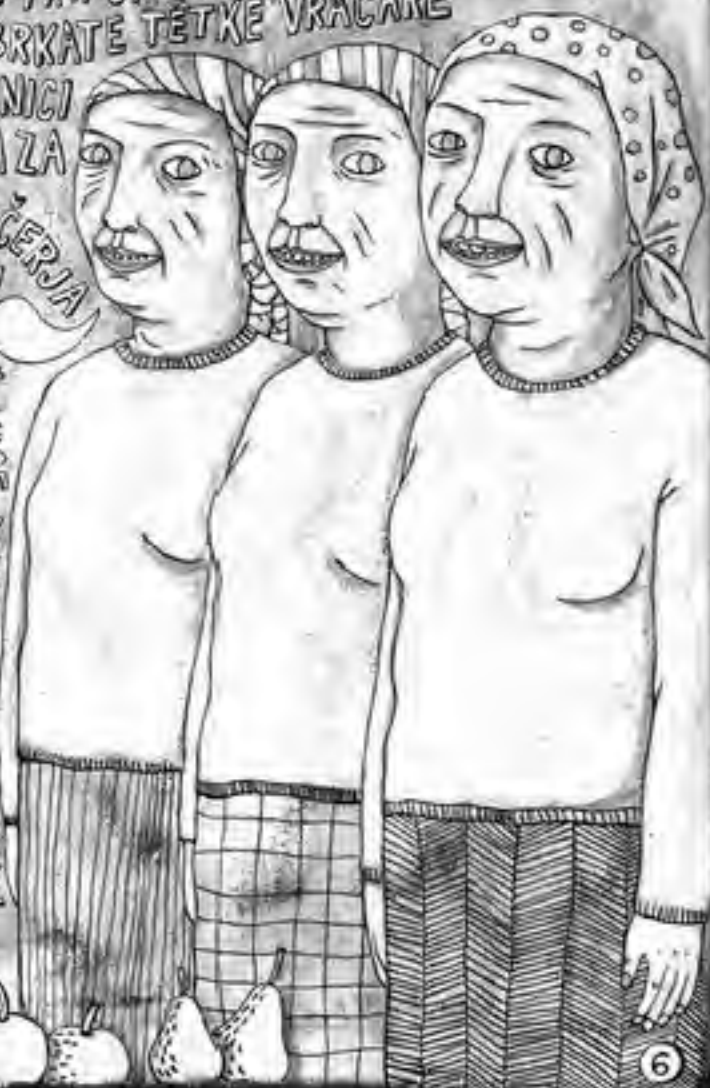

1990.

SVAKO MUŠKO TRIPUT VREDI
GOVORILE SU BRKATE TETKE VRAČARE
KAO DA SE U ZIMNICI
SKUPLJALA SNAGA ZA
KISELA PREDVEČERJA
I OBIJNU KISU

ISPOD MADISTRE
KAO DA SE
PRAVIL O
ŠNICE
POKONOG TRIFUNA I
OP SUŠENIH REBARA IZ OSTAVE
O NOVO NANOVO

6

1992.

KAO U SMRT DA SE ODLAZILO VOZOM
ISPRAĆALO S TREGIM DLAKAMA
IZNAD USANA
KIDALO SE MESO PRESNO IPOD
PADI ADRENALINA
DALEKO SE ČULA MUZIKA
DALEKO JOJ ŠATRE LUBIMA

1993.

KAO DA NIJE MOGLA
ZIVOT SE PREOKRENULO
DRUGAČIJE
MILAVIČKE

NIJE JE KRV
KAO ŠTO SE RANJE
GORE
MISLILIO I U
SNUBAJALO

JE VLAŽNA

DA POLMI

1994.

I TU SE VIDJALO
KAO DA SE GAZI U
GACANJE LEVOM
NOGOM IZ
POSKAKINJE
JUGOSLAV TO NIJE
MORAO
SVAJŠTA U
CORULAMA ILI JE TO BILLO

1995.

KAO DA SE GODINAMA SKUPLJALA
U BARI SE NAZIRALA KUĆA NAOPAKO
KAO DA CE KROVOM DA SE ZARJE VODURINA
VIDEO JE JUGOSLAV
KAKO SE POSKAKUJE I IZNUTRA
I KORENJE OD LIMUNA I SLIKE S DRUGE ZEMLJE
EKRA NA STRANE

1996.

KAO DA JE SVE TO DOVOLJNO ZA POVEST

O JUGOSLAVU SE POSLE GOVORILLO ŠAPATOM
IZMEĐU TURSKE ČEMERNE I KUVANE RAKIJE

IZMEĐU KOLUTOVA BARENH JAJA I ČAJNE
SIMETRIČNO POREĐANIH NA TANDIRU

KAO DA JE TO DOVOLJNO ZA ŽIVOT

KRAJ

AFTER 22 SECONDS...

DAMN!!!

I WONDER, WHAT WOULD HAVE HAPPENED IF THE OLD GUY HADN'T ENTERED. SHE SEEMED PRETTY.

I'M GLAD THAT THE OLD GUY CAME... WHO KNOWS WHAT THIS FREAK WOULD DO TO ME...

WHY DID THIS YOUNG PUNK HAD TO USE THE ELEVATOR JUST NOW...

WHO KNOWS WHAT COULD HAPPEN IF I WERE ALONE WITH THE GIRL?

HELP US! SOMEBODY!

WHAT IF THEY ARE BOTH MANIACS. WHAT IF THEY BOTH ATTACK ME. WHAT IF THEY GRAB...

IF THE OLD GUY DECIDES TO HARM THE GIRL, WOULD I DEFEND HER? I THINK I WOULD... BUT ON THE OTHER HAND...

WE CALLED THE ELECTRIC COMPANY... YOU WILL BE OUT IN A MINUTE...

I'M A BIT OLD, WHAT IF THE YOUNG PUNK WOULD HOLD HER, WHILE I WOULD...

STUDIOSTRIP

TEXT: S. ĐORĐEVIĆ

MAJKA KOČKAR

MOJA MAJKA JE BILA NAJLOŠIJI KOČKAR IKAD VIĐEN
U ISTORIJI ČOVEČANSTVA.

NIJU NIJE ZANIMAO NI POKER, NI BARBUT, NI RULET,
NI KLADENJE U KLADIONICI.

ONA JE VOLELA KONJSKE TRKE I KLADILA SE UVEK NA
JEDNO REDNO KLJUŠE, JEDNU RAGU KOJA JU JE
ŠUTIRALA.

KLJUŠE NIKAD NIJE POBEDILO.

ALI JE MAJCI BILO VAŽNO JEDNO, DA GA VOLI I
DA SE KLADI.

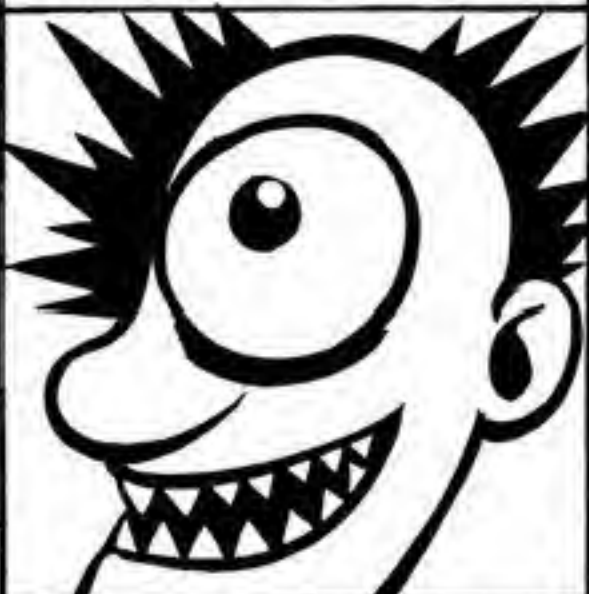
IN A SECLUDED VALLEY ON
THE BALKAN PENINSULA...

... LIVED FOUR BROTHERS WITH ONE EYE ONLY.

THEY USED TO HAND IT ON IN TURN FROM ONE TO
THE OTHER, SO THAT IN TURN ONE OUT OF THE
FOUR WOULD GUIDE THE OTHERS.

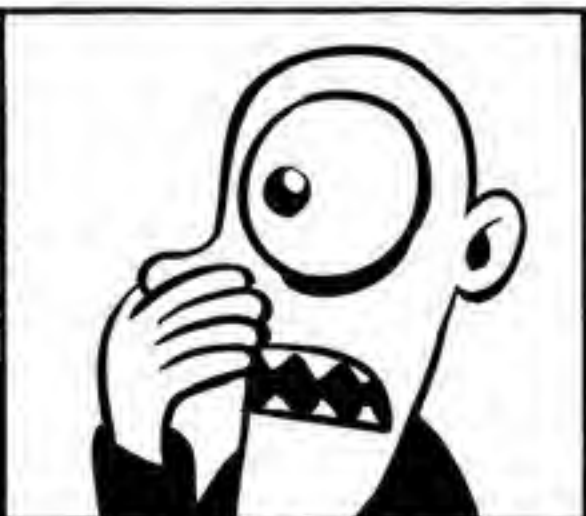
DURING HIS SUNNY-TURN ONE OF THEM, WHILE
THE OTHERS CLUNG TO HIM TRUSTFULLY...

... HE HAPPENED TO SEE A GIRL, FELT MADLY
IN LOVE AT FIRST SIGHT, AND THOUGHT:

"OH NO! NEVER, NEVER AGAIN IN DARKNESS!!! IF MY BROTHERS SAW HER THE WAY I'M SEEING HER..."

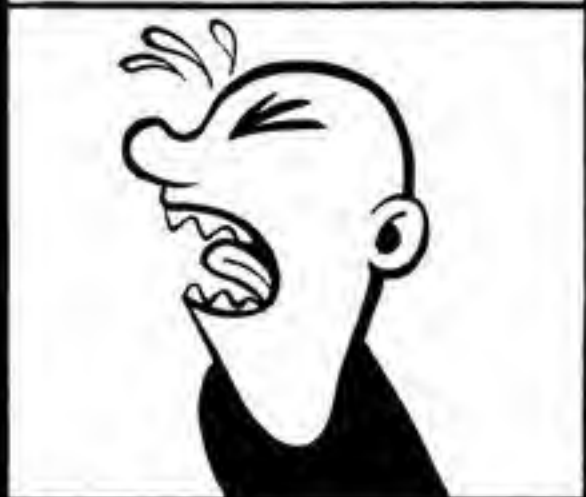
... RIGHT NOW, THEY WOULD BEHAVE LIKE ME FOR SURE. HOW COULD THEY ACCEPT TO FALL INTO DARKNESS AGAIN, EVEN JUST FOR ONE SECOND?"

SO WITH A SUDDEN JERK HE GOT FREE OF THE HAND'S GRASP OF HIS BROTHER,

— WHO TOOK BY THE HAND THE OTHER ONE, WHO TOOK BY THE HAND THE LAST ONE, AND LEFT THEM IN THE LURCH, ALL THREE HOLDING EACH OTHER IN THE COLD DARKNESS.

BUT ONE EYE WASN'T ENOUGH, BECAUSE SHE DIDN'T LIKE CYCLOPES.

TROJAN

by ALBERTO CORRADI-

Trojan, a three headed monster (from the serbian word troje) was cursed. He couldn't stand the sunlight.

SREMSKA MITROVICA

Every night
Trojan took a
visit to his
girlfriend in the
city of Sirmium
(Sremska Mitrovica).

One day he lingered too long,
the night turned into day and
so he died, melting for the
power of the sun.

According to other serbian,
bulgarian & greek legends,
Trojan had the ears of a
donkey or, sometimes,
of a goat.

THE CRY

STORY BY: RAMUNAS YARAS

ART BY: VLADAN NIKOLIĆ

HE WROTE A DULL AND BORING MUSIC AND DID NOT KNOW HOW TO ENJOY THE LIFE HIMSELF. AT LEAST ONE TIME A WEEK, IN THE MIDDLE OF THE BRIGHT DAY, SADNESS WOULD COME TO HIM AND GROW INTO AN ENDLESS DESPAIR. THEN EDGAR WOULD CURL UP ON THE BED OR SOMEWHERE IN THE CORNER AFTER DRINKING TRANQUILIZERS AND START TO CRY.

HE WOULD WEEP FOR A LONG TIME. UNABLE TO CONTROL HIMSELF, HE WOULD LOUNGE ABOUT THE ROOM WITH CHEEKS WET FROM TEARS, TOUCH THINGS WITH A LOOK FULL OF DESPAIR, AND THEN FALL ASLEEP UNDER INFLUENCE OF THE PILLS.

HOWEVER, EDGAR VALUED THESE TORTURING ATTACKS VERY MUCH. HE CALLED THEM TRANSCENDENTAL. BECAUSE USUALLY, AFTER SAME DAYS, EDGAR WOULD CREATE A MUSICAL COMPOSITION, MOST OFTEN ABOUT A SACRED THING, AS HE THOUGHT-ABOUT A PAST TIME.

BUT PEOPLE DID NOT LIKE EDGAR RADZEVICIUS' CREATIONS. MAYBE BECAUSE THE TEMPO OF HIS SONGS NEVER SPEEDED OVER ADAGIO, OR MAYBE BECAUSE SIXTY SEVEN YEARS OLD ANTANAS VAKIAEVICIUS - A FAITHFUL EDGAR'S VOCALIST - WAS ACCOMPANIED BY A TOTALLY OUT-MODED STRING QUARTET ON THE STAGE.

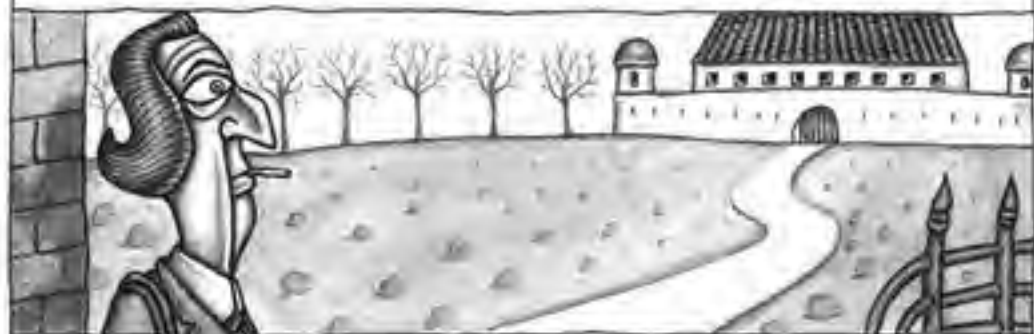

ONCE EDGAR WROTE A SONG ABOUT LAST YEAR'S SNOW. AND HE DECIDED TO USE A PHONOGRAM OF THE CRY IN IT - A PHONOGRAM OF A SINCERE CRY THAT WAS CAUSED BY A REAL PAIN. EDGAR DID NOT BRING HIMSELF TO RECORD HIS OWN CRY, THUS, HE DECIDED TO INVITE AN ACQUAINTED ACTOR - TO ENTERTAIN HIM WITH TEA AND THEN SUGGEST HIM TO CRY A LITTLE BIT.

THE ACTOR DRANK HIS TEA, STOOD UP AT THE MICROPHONE AND STARTED DOING HIS JOB. HE USED HIS VOCAL CHORDS PROFESSIONALLY AND COULD HAVE CRIED FOR A LONG TIME, IF THE TAPE HAD NOT FINISHED.

AFTER SOME HESITATIONS EDGAR DECIDED BETTER TO RECORD A NATURAL CRY. HE GATHERED HIS COURAGE AND VISITED THE PLACE WITH HIS HULKY, OLD TAPE-RECORDER WHERE, ACCORDING TO THE SUSPICION OF THE CRITICS, HE HAS BEEN FOR HUNDREDS OF TIMES. WHERE ELSE, IF NOT IN A LUNATIC ASYLUM, EDGAR THOUGHT, YOU CAN MEET SO MANY UNHAPPY PEOPLE. THE CRY OF MINDLESS CREATURES SHOULD BE VERY SINCERE.

TRANQUILITY REIGNED IN THE WARDS. EDGAR SQUATTED DOWN IN THE CORNER, SWITCHED ON THE TAPE-RECORDER, AND BEGAN TO WAIT FOR A CRYING LUNATIC. BUT PATIENTS ONLY STARED AT HIM AND HAD NO INTENTION TO CRY.

AFTER SEVERAL HOURS SQUATTING
IN THE CORNER, ONE THOUGHT
STRUCK EDGAR'S MIND.

UNDEED, THERE WAS SOMETHING TO DO THERE. LED BY SONGS
OF AUTUMN BIRDS, EDGAR FOLLOWED THE FUNERAL PROCESSIONS,
STOOD AT THE PIT OF THE GRAVE AND RECORDED CRIES, SOBS
AND SIGHINGS OF...

WEAK OLD WOMEN,

MIDDLE AGED LADIES

AND STRONG MEN.

BUT AFTER LISTENING TO THE RECORDS AT HOME, EDGAR UNDERSTOOD THAT CRIES OF THE STRANGERS WERE DISGUSTING TO HIM. THIS WASN'T A CRY, PROTRUDING WITHOUT ANY REASON. THIS WASN'T A CRY SCREAMING INTO PERPETUITY, LIKE A CRY THAT WAS COMING TO HIM - LIKE A PENANCE FOR THE SINS OF THE WHOLE UNIVERSE. ESPECIALLY EDGAR WAS IRRITATED BY THE SOBS OF MIDDLE AGED LADIES. IT SEEMED AS THESE LADIES HAD NO PITY FOR WHAT THEY WERE SOBBING.

THUS, HE HAD TO CRY IN THE RECORD HIMSELF. OR SOMEONE VERY SIMILAR TO HIM. EDGAR TOOK HIS BED TO HIS STUDIO - CELLAR WHERE THE TAPE - RECORDER AND A MICROPHONE STOOD, AND BEGAN TO WAIT FOR SADNESS.

FINALLY, AFTER SOME DAYS, SOMETHING CRASHED IN HIS CHEST WHEN HE WAS PUTTING BUTTER ON A SANDWICH IN THE KITCHEN, AND EDGAR UNDERSTOOD THAT HE WAS GOING TO CRY.

EDGAR PUT BREAD AND BUTTER ON THE TABLE AND RAN INTO HIS STUDIO, BUT WHEN HE TOUCHED THE BUTTONS OF THE TAPE-RECORDER, A NEED TO CRY DISAPPEARED.

FOR A SECOND TIME, SADNESS CAUGHT HIM STRONGER IN THE TOILET. HOLDING HIS PANTS AND HITTING DOOR HANDLES, EDGAR RUSHED HEADLONG INTO THE CELLAR AND STOPPED IN THE DOORWAY—COMPLETELY CALM.

BUT EDGAR DID NOT PLAN TO SURRENDER. HE BOUGHT SOME BOOKS ABOUT MEDITATION READY TO LEARN TO CONTROL HIMSELF FOR THE REASON THAT WHEN HE FELT SADNESS INSIDE, HE COULD APPROACH THE TAPE-RECORDER, SWITCH IT ON AND CRY.

WHILE STUDYING THE ART OF MEDITATION, EDGAR'S DAY SCHEDULE BECAME AS FOLLOWS: HE WALKED AROUND THE CITY WITH HIS TAPE-RECORDER ON HIS SHOULDERS AND LOOKED FOR THE CRY IN THE MORNING AND DURING THE DAY, AND LISTENED TO THE RECORDS IN THE EVENING AND - MOST OFTEN - SORTED OUT ALL OF THEM.

AS SOME FREE TIME WAS STILL AVAILABLE AFTER HIS JOB, HE BEGAN TO EXPERIMENT WITH HIMSELF. WHILE EXPERIMENTING, EDGAR TRIED A LOT OF THINGS - FROM ONIONS TO CALLS TO THE GIRL-FRIENDS FROM THE YOUTH HE HAD FELL IN LOVE WITH BUT NEVERTHELESS - HE EITHER JUST WEPT A BIT OR BEGAN TO WHINE.

THE MONTH PASSED, AND EDGAR HAD NO INTENTION TO DROP HIS ACTIVITY BUT HE MET HIS CHILDHOOD FRIEND. HE HURRIED TO SQUEEZE EDGAR'S HAND AND ASK HOW RADZEVICIUS LIVED AND WHAT HE DID FOR A LIVING. WHEN HE HEARD THAT RADZEVICIUS' ACTIVITY WAS TO RUN AROUND WITH VALVE EQUIPMENT ON HIS SHOULDERS AND MEDITATE, A CHILDHOOD FRIEND TOLD ABOUT HIMSELF - NOW HE WAS A POP MUSIC PRODUCER AND WAS DOING QUITE WELL. THEN HE CIRCLED AROUND EDGAR WITH HIS TAPE-RECORDER ON HIS SHOULDERS AND SHOOK HIS HEAD.

YES, EDGAR LOOKED BETTER THAN A YEAR AGO. HIS CHEEKS BLUSHED AND HIS BODY BECAME STRONGER. THAT'S WHY EDGAR'S CHILDHOOD FRIEND OFFERED HIM TO PUT THESE SILLY RUN-ABOUTS ASIDE AND START A JOB APPROPRIATE TO THE COMPOSER WITH SUCH CREATIVE EXPERIENCE. HE OFFERED EDGAR TO COMPOSE A BIT OF A GOOD DANCE MUSIC.

AND SUDDENLY EVERYTHING WENT UPSIDE-DOWN. EDGAR DECIDED TO RELAX A LITTLE AND CREATED SEVERAL SONGS WITHOUT ANY EFFORT. HIS CHILDHOOD FRIEND DID HIS BEST AND THEY BECAME INCREDIBLY POPULAR.

IN SHORT, AFTER A WHILE EDGAR STOPPED HIS RUN-ABOUTS WITH THE TAPE-RECORDER - A COMPLETELY USELESS ACTIVITY.

HE ACQUIRED A CAR,

MOVED TO A NEW APARTMENT,

ETC.

EDGAR BECAME AN OBJECT OF ENVY TO THOUSANDS OF COUNTRY PEOPLE.

I GREW UP. I GREW OUT OF MY INSANITY. I UNDERSTOOD WHAT MUSIC WAS FOR - TO ENTERTAIN PEOPLE.

SUCH A STORY HAPPENED TO THE COMPOSER EDGAR RADZEVICIUS. IT IS WORTH TO ADD THAT ONCE, AFTER SOME YEARS, IN THE EVENING, WAITING FOR ONE OF HIS LOVES BY A POLE, HE HEARD A CRY WHICH WAS QUIET BECAUSE THIS WAS A LITTLE GIRL WHO WAS CRYING, SQUATTED IN THE DEPTH OF THE TUNNEL.

WHY ARE YOU CRYING?

NOTHING SPECIAL.

Igor Hofbauer /Hrvatska/ i Oto Oltvanji /Srbija/.....	5
Nina Bunjevac /Kanada/ i Miodrag Đorić /Srbija/.....	15
Aleksandar Zograf i Slobodan Tišma /Srbija/.....	18
Goran Dačev - Gorand i Aleksandar Stankovski /Makedonija/.....	20
Danilo Milošev -Wostok i Vasko Popa /Srbija/.....	29
Studiostrip (Radovan Popović i Aleksandar Opačić) i Nemanja Mitrović /Srbija/.....	37
Vuk Palibrk i Đorđe Tomić /Srbija/.....	44
Miroslav Lazendić i Danilo Spasović - Karolj Denke /Srbija/.....	46
Damir Pavić - Septic i Kazi Lidiya /Srbija/.....	47
Damir Rijović Originalov i Barbara Marković /Srbija/.....	50
Jakob Klemenčič /Slovenija/ i Alexia Steiner /Velika Britanija/.....	52
Željko Obrenović i Milivoj Kostić /Srbija/.....	55
Miroslav Lazendić i Danilo Spasović - Karolj Denke /Srbija/.....	61
Johanna Marcade /Francuska/ i Radovan Nastić /Srbija/.....	62
Franco Sacchetti /Italija/ i Vladimir Palibrk /Srbija/.....	68
Peda Guberinić i Vlada Milić /Srbija/.....	69
Miroslav Lazendić /Srbija/.....	72
Vladimir Palibrk /Srbija/ i Franco Sacchetti /Italija/.....	73
Maja Veselinović i Dragana Mladenović /Srbija/.....	75
Yll Rugova i Visar Arifaj /Srbija/.....	86
Aleksandar Opačić (Studiostrip) i Stanislav Dorđević /Srbija/.....	88
Alberto Corradi i Franco Sacchetti /Italija/.....	90
Alberto Corradi /Italija/.....	92
Vladan Nikolić /Srbija/ i Ramunas Yaras /Litvanija/.....	93

AUTOR KONCEPTA I PRIREĐIVAČ: Vladimir Palibrk; DIZAJN, PRELOM I
SLOG: Aleksandar Opačić i Vladimir Palibrk; MOTIVI NA KORICAMA: Jakob
Klemenčić, Aleksandar Zograf, Vladimir Palibrk, Vladan Nikolić, Johanna Marcade,
Wostok, Miroslav Lazendić; *crtež na poleđini korice: Aleksandar Zograf*;

RECEZENT: Ivan Velisavljević

LEKTURA I KOREKTURA:
Željko Obrenović, Vladimir Palibrk

projekat realizovan uz finansijsku pomoć:
SO Pančevo
Pokrajinski sekretarijat za obrazovanje i kulturu, Novi Sad

štampa
Passage group PARTIJA

ti raž
500

Novembar 2007.

Kultumi centar Pančeva
Postprodukcija i izdavaštvo
Vojvode Živojina Mišića br 4 26000 PANČEVO
++381(0)13 332 334, ++381(0)13 334 266
www.pankult.org.yu

glavni i odgovorni urednik: Jasmina Večanski
urednik redakcije: Dragan Jelenković
redakcija: Pavle Halupa, Dragan Jelenković, Mirjana Kamenko, Slobodan Tanasijević,
Saša Večanski
ISBN 978-86-87103-02-3

Stavovi i mišljenja izneta u radovima pripadaju junacima iz sveta fikcije i nisu
stavovi izdavača niti priređivača ove zbirke.

Priređivač se zahvaljuje Aleksandru Zografu, Aleksandru Opačiću,
Nini Bunjevac, Ivanu Velisavljeviću i Željku Obrenoviću
na pomoći i podršci

**CIP – Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд**

741.5

**BALKAN Twilight : kreativni okršaj između
stripa i književnosti / [autor koncepta i
priređivač Vladimir Palibrk] . – Pančevo :
Kulturni centar, 2007 (Pančevo : Passage
group Partija). – 108 str. : ilustr. ; 24 cm**

Tiraž 500.

ISBN 978-86-87103-02-3

1. Палибрк, Владимир [уредник]

COBISS.SR-ID 145155852

